

„Славни прѣхрабрій Черногорцы
 Туреко иго нѣсм' тѣ видѣли!
 Дивно прѣхвални всегда юнацы
 Отчество си славно бранили!“

Сія изрѣче храбрѣ войвода
 В' цвѣтнѣ полѣнкѣ наслоненѣ;
 Слушахѣ момцы чютнѣ бесѣдѣ
 Всѣкы отъ слово задоволенѣ.

Момакъ ж' единѣ отъ стражѣ додѣ
 Прѣмо при войводѣ с' управи
 Слѣдныя рѣчи кротко м' убадѣ
 Трезвѣ войвода скоро с' изправи.

„Тамѣ доло далѣ в' едно усой
 Женекы ся гласѣ из' дѣлбины чюва,
 Жално рыданье горко охой,
 Страшнѣ ся писакѣ в' горѣ прибива!“

„Мъртво прѣдѣ женѣ тѣло кърваво,
 Дѣте невръстно младое момче
 Блѣдно бездушно лѣжи ранено,
 Рѣка му в' небо жалостно соче!“

„Богу си отмъщенье устава!
 Бѣдна му мати горко ся кѣса
 Плачи отчаянно и приговаря
 В' земѣ ся трышка скуби си косѣ.“